

LIDIA VRABIE
La 60 de ani

Lidia Vrabie s-a născut la 4 aprilie 1952, într-o familie de funcționari din satul Dominteni, raionul Drochia. După absolvirea Institutului Pedagogic de Stat (azi Universitatea Pedagogică de Stat „Alec Russo”) din Bălți este angajată la Institutul de Limbă și Literatură al AȘM. Din cei 60 de ani de viață, 35 i-a dăruit muncii de cercetare în cadrul acestui institut, urcând încet, dar insistent și sigur treptele de la laborant superior la cercetător științific.

Am cunoscut-o pe Lidia Vrabie cu peste 30 de ani în urmă. Pe la sfârșitul anilor '70 venisem la institut o pleiadă de tineri absolvenți ai școlii superioare, printre care era și dânsa. O domnișoară tânără, frumoasă cu părul și ochii negri ca mura, cu o ținută vestimentară plăcută întotdeauna. O tânără cercetătoare promițătoare, corectă, exigentă, înzestrată cu o mare putere de muncă. Nu în zadar, nu mult timp după angajare, i s-a propus să suplinească, pentru un timp scurt, funcția de secretară a directorului institutului, pe atunci regretatul Simion Ciubotaru. Dar acest „scurt timp” a fost prea lung, fapt ce i-a marcat într-un anume fel activitatea de cercetare.

Doamna Vrabie s-a dovedit a fi un cercetător științific pasionat de lexicologie și lexicografie. Dânsa a participat cu multă dăruire la elaborarea unor lucrări lexicografice colective de amploare ca: *Dicționar explicativ uzual* (1999); *Dicționar explicativ ilustrat. Clasele I-IV*, care a suportat două ediții – 2003, 2007, fiind distins în 2003 cu diploma „Cea mai bună carte pentru copii” la Târgul Internațional de Carte din București; *Dicționar de sinonime*, 2007, în colaborare cu Ana Vulpe și Tamara Pahomi; *Dicționar de paronime*, apărut în același an, în colaborare cu Ana Vulpe. La cele enumerate s-ar mai adăuga încă vreo 3 dicționare colective de proporții aflate în proces de editare (*Dicționar explicativ pentru elevi*, vol. II, *Dicționar de paronime*, revăzut și adăugat, *Dicționar de cuvinte, locuțiuni și expresii sinonimice*).

Lidia Vrabie este și autoarea unor articole în domeniu, printre care *Exprimările pleonastice în limbă* (Filologia modernă, 2008), *Criteriile de prezentare a unităților frazeologice în dicționarele explicative* (Filologia modernă, 2010); recenzii: Ana Vulpe *Dicționar rus-român, român-rus* – Revistă de Lingvistică și Știință Literară, 2008, nr. 5-6; evocări: *Un plugar al cuvântului: Gheorghe Druță* (Philologia 2010, nr. 1-2, în colaborare cu T. Pahomi). Nu putem să nu amintim și de o altă lucrare a cercetătoarei Lidia Vrabie, și anume o antologie intitulată sugestiv *Comoara*, Chișinău, 1989 (în colaborare cu regretatul Vasile Melnic), în care au fost incluse cele mai grăitoare fragmente despre limbă, selectate din operele cărturarilor și scriitorilor noștri.

Merită a fi menționate și participările doamnei Vrabie la diferite colocvii științifice, organizate, în special, de Institutul de Filologie.

Colega noastră e prezentă nu numai în tumultul vieții științifice, dar și în viața social-culturală a institutului, mai mulți ani fiind aleasă în Comitetul sindical, efectuând o muncă ce-i răpește mult timp, dar care e spre binele colegilor.

Lidia Vrabie este omul care nu a ezitat vreodată să-și expună punctele de vedere în mod deschis. A trecut și dânsa prin momente grele, de altfel ca și toată generația noastră, prin adversități personale, a suportat cu greu stingerea prematură din viață a soțului și a tatălui copiilor ei, dar toate acestea nu i-au marcat calitățile bune. În opțiunile sale a pornit întotdeauna de la premisa de bunăvoință, de bune intenții și de maximă dărnicie. Puțini sunt dintre colegi care încă nu au reușit să guste din nucile și strugurii ce cresc în grădina ei.

Lidia Vrabie este o mamă adevărată. Cu cei doi copii ai ei, Eugeniu și Victoria, care au absolvit câte două facultăți, dânsa se mândrește. Eugeniu, un bun cunoscător a 4 limbi, este angajatul unei firme moldo-olandeze cu sediul în Olanda, iar Victoria s-a specializat în două direcții: psihologia și filosofia. În prezent își face masteratul. Desigur, în adresa doamnei Lidia Vrabie s-ar mai putea spune și multe alte lucruri bune – ca cetățeană, femeie, prietenă. Acum însă, dragă colegă, cu prilejul frumoasei aniversări, meriți, întâi și întâi, felicitările celor care te prețuiesc, urările noastre de sănătate, de viață lungă și de multe realizări în munca științifică. La vârsta împlinirilor am vrea să te vedem fericită, ținând în brațe nepoței de la fiu și fiică. Totodată, timpul, care trece ireversibil, să nu-ți picure în suflet regretul anilor trăiți, iar anii care vin în pace să-i trăiești, în armonie deplină și cu drag de viață, alături de toți cei scumpi inimii tale, printre care ne considerăm și noi, colegii tăi. Și ca aceasta să se întâmple, adu-ți aminte întruna de vorba cântecului: „Viața-i sărbătoare mare și de știi s-o prețuiești, nici nu simți că anii zboară, nici nu simți că-mbătrânești”. La mulți, mulți ani!

Maria Onofraș,
Ana Vulpe
Institutul de Filologie
(Chișinău)